

ה"ט 2476/10/20 - ש.ז. נגד א.ג.ז.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

ה"ט 2476-10-20 ז.נ' ז. ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא אסף זגורי
מבקש/משיב/אב
נגד
משיבה/מבקשת/אם בעניין
הקטינות: נ., ל.
החלטה

1. לפניי סכסוך קשה בין הורים השואב את בנותיהם ומתקיים בנוכחותן תוך שימוש בהן והן רק בנות 8 ו-5 ושמונה חודשים בהתאמה. למרבה הצער, שני ההורים עשו שימוש בהליכים משפטיים ועתרו לקבלת צווים פוגעניים האחד כנגד משנהו במסגרת המאבק ביניהם ללא שקילת הנזקים וחומרת הצעדים שנקטו לבנותיהן הקטינות והדברים יפורטו בהמשך. אותם הליכים שנקטו ההורים הם אך ביטוי נוסף להרסנות הקונפליקט ההורי עבור הקטינות והמשפחה כולה, קונפליקט שמתנהל מזה תקופה ארוכה וכבר כעת נראה שהקטינות חוות אותו כטראומה מתמשכת על כל ההשלכות הנלוות לכך.
2. לכן, אציין ואדגיש, כי לנגד עיני עומדת טובת הקטינות והיא חשובה וניצבת מעל לכל שיקול אחר לרבות זה של טובת ההורים. כך מצווה בית המשפט לענייני משפחה לנהוג כל אימת שמתנהלים לפניו הליכים בענייני ילדים כפי שנקבע בפסק דינו של כב' השופט זילברג המנוח בע"א 209/54 שטיינר נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ט 241, בעמ' 251 מול האותיות ה'-ו' (1954);

"מבחן טובת הילדים, לדעתי, לא יימלט בו אחד מן השנים: או שאינו שיקול רציני כלל, או שמתחשבים בו, ובו בלבד, כגורם החלטי, מכריע, הדוחה (במקרה התנגשות) כל שיקול אחר. פשרה לא תיתכן כאן; הוא אינו ניתן לחלוקה, ואין למזנו ולערבבו באיזה שהוא שיקול אחר. כי משהתרומם המחוקק לדרגת התפיסה המודרנית - ובתפיסה מודרנית זו נוקטים חכמי ישראל זה עידן ועידנים - כי הילד אינו 'אובייקט' של שמירה והחזקה והנאתו או לטובתו של אחד ההורים, אלא הוא עצמו 'סובייקט', הוא גופו 'בעל-דין', בשאלה חיונית זו, הרי לא יתכן להתעלם מן האינטרסים שלו בשום צירוף מסיבות שהוא, ולא יתכן כי נדחה אותם מפני 'זכות' של מישהו אחר, ויהא זה האב או האם שלו".

3. הדברים נאמרים בפתח ההחלטה שעה שנראה כי שני הצדדים עשו שימוש באופן ציני בדיבור "טובת הבנות" בכתבי הטענות ובטענות בעל פה, אך למעשה העדיפו את אינטרסיהם האישיים, תוך שבחרו

"להוריד את הכפפות" ולהיאבק באופן הכי מכוער שיכול להיות, תוך עירוב הקטינות, העברתן מאחד לאחר, ניסיון לנכס אותן, חשיפתן לקונפליקט נאמנויות בלתי אפשרי, חשיפתן לחקירות משטרתיות, הקלטתן, צילומן ושימוש בהן לצרכי מאבק הגירושין/פירוד/משמורת. השיא של הדברים התבטא בשני מהלכים קיצוניים: הראשון, בהגשת תלונה במשטרה על ידי האב בגין פגיעה בקטינות מצד האם וכן במסגרת בקשה זו שבכותרת על ידי האב מצד אחד והשני שהוא לא פחות חמור, הגשת תלונה במשטרה על ידי האם כנגד האב מאוחר יותר (בגין אירועי אלימות מרוחקים שלטענתה ננקטו על ידי האב). התוצאה של המהלכים שננקטו על ידי ההורים הייתה קשה מנשוא : בעקבות הבקשה כאן הורחקה האם מדירתה ומהקטינות ונמנע ממנה קשר עמהן עד לאחרונה ממש. בעקבות התלונה במשטרה, נפתחה חקירה, הוגשה בקשת מעצר ימים כנגד האב שנעצר ושוחרר למעצר בית בתנאים מוגבלים בבית בא כוחו תוך שהוא מורחק מבנותיו. והיכן הבנות במהלך הימים האחרונים ? - אצל הסבים מצד האב...

4. בית המשפט לא יכול היה לעמוד מן הצד בראותו את הטלטלה שעוברות הקטינות כאילו היו אובייקט וראה לנכון שלא להותיר קיום הדיון לפני שופט תורן, אלא להגיע ולקיים הדיון במהלך חג הסוכות (מה גם שמספר שופטים פסלו עצמם מלדון בעניינה של המשפחה). במהלך הדיון שלפניי לאחר שמיעת עמדות גורמי הטיפול בדיון שלפניי ולאחר שבחנתי תיק החקירה הפלילי שהובא לעיוני, הצעתי לצדדים כולם "תוכנית טיפול מוסכמת" בגדרה הקטינות תחלוקנה את זמני השהות שלהן בין ההורים בחלקים שווים (כפי שהוצע עוד בהחלטתי מיום 1/10/2020 בתיק י"ס 66098-06-20), ימונה מומחה מתחום הפסיכולוגיה לערוך מבחני מסוגלות הורית, הערכת הדינמיקה הזוגית וההורית, מצב הקטינות, הצורך בטיפול בהן ואשר יחוזה דעתו וייתן המלצותיו בענייני מקום שהות הקטינות. בית המשפט הסביר הדברים ארוכות לב"כ המבקש וביקש שיתוף פעולה מצדו ומצד האב. אציין כי העו"ס לסדרי דין, האפוט' לדין, העו"ס לחוק הנוער וב"כ המשיבה נתנו הסכמתם, אך ב"כ המבקש סירב בתוקף בשלב זה להצעת בית המשפט בטיעון כי יש להמתין ולראות כיצד תפתח החקירה של האם בעקבות תלונת האב בגין אלימותה כלפיה האם, שעה שהוא טוען שהיא מסוכנת לקטינות! להלן אראה מדוע עמדה זו ממשיכה להקשות בטיפול בקטינות, מדוע היא מלמדת כי האב אינו פועל לטובת הקטינות ובית המשפט מצר על כך שלא עלה בידו לגייס את האב באמצעות ב"כ המבקש למאמץ הכה חשוב של הבראת המשפחה, אבחונה וטיפול בה.

5. **נחזור להתחלה** ונפרט השתלשלות ההליכים, הטענו, עמדות הצדדים והראיות:

5.1. בין הצדדים מתנהל הליך יישוב סכסוך בתיק י"ס 66098-06-20. הליך זה נפתח לפני 3 חודשים ומתנהל ביחידת הסיוע.

5.2. אגב הליך זה הגישה האם בקשה לסעד דחוף בעניין מזונות וביום 17/9/2020 ניתנה החלטתי המחייבת את האב לשלם לאם דמי מזונות זמניים בסך ₪ 2400 עבור סיפוק צרכי כלכלה, ביגוד ושוניות של הקטינות בנוסף לחיובו להמשיך ולשאת בתשלומים אחרים שנשא בהם שעה שהצדדים חיו תחת קורת גג אחת.

5.3. עוד במסגרת הליך יישוב הסכסוך הגישה האם בקשה לסעד דחוף בעניין זמני שהות עם הקטינות בטיעון שהאב אינו מאפשר לה לפגוש בהן ולדבריה מאז יום הכיפורים מונע ממנה מפגש בינה לבין הקטינות, חטף אותן ממנה, מכשיל את הקשר הטלפוני והפיזי ביניהן עד שאין מנוס אלא מהתערבות שיפוטית. לדברי האם, ההחלטה למזונות זמניים הייתה הטריגר/זר שהביאה את האב להחמרת התנהלותו ההורית ועירוב הקטינות בסכסוך עמה. האם טענה עוד, כי עד לאירועים מהשבוע האחרון היא הייתה הדומיננטית בחיי הקטינות, לקחה אותן למוסדות חינוך ושהתה עמהן כאשר האב חוזר מעבודתו רק בשעה 23:00. עם זאת בימי א' שהוא יום החופש של הנוצרים היה שווה עם הקטינות. היא הוסיפה כי מאז הסגר שהוטל, היא המשיכה לעבוד מחוץ לבית בהיותה "עובדת חיונית" ונטלה אחת הקטינות לבית הוריה בעוד שהמשיב נטל קטינה אחרת לבית הוריו. לדבריו חיוני היה להפריד בין הקטינות הואיל ואמו לא יכולה הייתה לטפל בשתייהן. לדבריה גם הסדר זה נכפה עליה והיא העדיפה שהקטינות ישהו יחדיו יומיים בבית הוריה ויומיים בבית הוריו של האב. עוד לדבריה כל הניסיונות להגיע להבנות עם האב עלו בתוהו שעה שהאב התעקש ללא הסבר, להפריד בין הקטינות כך שאחת שתהיה אצלה והשנייה אצלו. כאמור, לשיטתה מעת שניתנה החלטה למזונות זמניים החמירה התנהגות המשיב בכך שבימים שנטל הקטינות לבית הוריו מידר אותה מהן ומנע מגע וקשר למשך יממה שלמה בין לבין המבקשת. כן טענה, כי המשיב מתעמר בה באופן מתוחכם עד כי אינה יכולה להישאר לגור עמו תחת קורת גג אחת וכי הוא מסית את הקטינות כנגדה. לדבריה המשיב אמר לקטינה "ל" שאמה נרקומנית, חולת נפש, חיה על תרופות ו"זונה" והקטינה מרגישה חובה להגן על אמה ואומרת לו במענה "לא נכון", "לא נכון". האב הגיש תגובה לבקשה בה הכחיש את כל הנטען ולדבריו האם עזבה את הבית ולא שבה אליו ללא שיידעה אותו ו/או את הקטינות והוא נותר לטפל בקטינות ולעבוד מהבית. הוא הוסיף כי האם הכתה את אחת הבנות, נוהגת לקלל אותן והילדות אינן רוצות לשהות עמה כלל. האב מסר כי הוא שווה בבית הצדדים עם הקטינות, מכין עמהן שיעורים ומוודא כי הן בשיעורי הזום ולא מונע קשר עם האם אלא להיפך טוען כי הוא מעודד אותו אך הקטינות מסרבות לקשר. האב צירף תמלול קלטות שלדבריו מתעדות את האירועים בבית בכל פעם שהמבקשת נכנסה לדירה. לדבריו המבקשת עצמה הותירה לו את הילדים הבוקר ונסעה לעבודתה והדבר מלמד כי כלל אינו מסוכן עבור הבנות. הוא סיכם כי הבקשה מיותרת שעה שהאם עזבה את בנותיה עמו ולגבי חלוקת זמני שהות הוא לא סומך עליה, ידרוש משמורת משותפת והסדרי שהות של הקטינות עם עמן רק תחת פיקוח (סעיפים 13-14 לתצהירו).

5.4. עם קבלת תגובת האב לבקשת הסעד הדחוף ניתנה החלטה ביום 1/10/2020 שעה 12:34 הקובעת כדלהלן:

"עיינתי היטב בבקשה ובתגובה ואין לי כל ספק ביחס לקביעות הבאות, הגם שהן על יסוד המסמכים הכתובים בלבד:

1. הצדדים מצויים בסכסוך זוגי והורי עמוק בעצימות גבוהה והקטינות חשופות לסכסוך זה.

2. קיימים ביטויים של הסתה וניכור הורי כלפי הקטינות.

3. קיים אי סדר, חוסר יציבות וחוסר וודאות ביחס לזמני שהות של מי

עמוד 3

מההורים עם הקטינות.

4. ההורים אינם יכולים לחיות עוד תחת קורת גג אחת.
5. ההורים מתקשים למצוא הסדר שהוא לטובת הקטינות ועסוקים במלחמת הגירושין (לרבות שימוש בהקלטות ואמירות מסיתות) ויש חשש כבד כי טובת הקטינות נפגעת ועלולה להמשיך להיפגע.
6. קיים ניסיון לחצוץ בין הקטינות והדבר מהווה גורם סיכון עבורן.
7. יחד עם כל האמור, אין אינדיקציה כי אלמלא הסכסוך, יש פגם במסוגלות ההורית של מי מהצדדים.
8. יש צורך במתן הוראות ברורות בעניין הסדרת הקשר של ההורים עם הקטינות ובשילוב גורמי טיפול בהקדם להבטחת שלום הקטינות.
9. נראה, כי הטוב ביותר עבור הקטינות הוא הסדר קינון, nesting שלפיו בטווח הזמנים הקרוב, כל הורה שוהה עם הקטינות לסירוגין בבית הצדדים, אך הואיל והאם כבר עזבה את הדירה ויש קושי לראות כיצד מתקיימת תקשורת בין הצדדים וכאשר ממילא האם לפחות נדרשת לסיוע של הוריה בטיפול בקטינות בחלק מזמני שהות, גם ביצוע הסדר זה מוטל בספק.
- לפיכך ובשים לב לחשיבות ברצף בחיי הקטינות, בקיום קשר עקבי, איכותי וכמותי שלהן עם שני ההורים, בהתחשב בנסיבות עבודתם של ההורים ויכולתם להישאר עם הקטינות בתקופת הסגר, לאור הסכסוך העצים שבין הצדדים והקושי שלהם להגיע להסכמות, בהתחשב בהצעת האם להסדרי שהות ללא שהאב התייחס לחלוקה כלשהיא, אני מורה להלן על הוראות להבטחת הקשר בין הקטינות לבין כל אחד מההורים ולהבטחת שלומן ורווחתן כדלהלן:
 - א. הקטינות תשהנה יחדיו אצל האב בדירה בה גרו הצדדים בימים א' (שעה 17:00 עד ד' (שעה 19:00).
 - ב. הקטינות תשהנה יחדיו אצל האם בבית הוריה או בדירה אחרת בה היא בוחרת לגור בימים ג' (שעה 19:00 עד א' (שעה 17:00).
 - ג. כל הורה מחוייב לוודא כי בימים שהקטינות שוהות עמו מתקיימת שיחת טלפון או וידאו בין לבין ההורה האחר, פעם ביום בין 16:00 - 17:00.
 - ד. נאסר איסור מוחלט וגמור על ההורים לערב את הקטינות, להקליט אותן, לחשוף אותן לסכסוך, להעביר להם מסרים מסיתים כנגד ההורה האחר או הורי הוריו או משפחת המוצא.
 - ה. הורה שיפר את חלוקת זמני שהות האמורה יחוייב לשלם לאוצר המדינה 2000 ₪ בגין כל הפרה.
 - ו. אני מסמך בזה עו"ס לסדרי דין מעיריית *** לוודא כי ההסדרים מתקיימים כסדרם ונותן לה סמכויות הכרעה מיידיות בכל מחלוקת שתעלה ברוח האמור בהחלטתי זו.
 - ז. אני מורה לעו"ס לסדרי דין לערב לאלתר את ההורים והקטינות בטיפול המתאים למצבם ויכולתם.
 - ח. בנוסף, אני ממנה בזה אפו"ט' לדין לקטינות מטעם הלשכה לסיוע משפטי במחוז צפון.
 - ט. בקשות בעניין הקשר של ההורים עם הקטינות יוגשו אך ורק באמצעות העו"ס ו/או האפו"ט' לדין וההורים יעשו כל מאמץ למצוא פתרון בדרך של

הסכמות והידברות. תשומת לב ההורים - כי הילדות בוחנות התנהלותם. אם הוריהם לא יידעו לפתור מחלוקות בהסכמות, עלולות הקטינו לאמץ דרך התנהלות דומה בחייהן החברתיים. הדוגמא האישית וההורית מתחילה כעת!"

5.5. האב שהיה כמובן מודע להליך ואף הגיש כאמור תצהיר תשובה בבוקר 1/10/2020, לא המתין להחלטת בית המשפט והחליט להגיש בקשת צו ההגנה שבכותרת. הבקשה הוגשה לפני כב' השופטת ג'מילה ג'בארין כליפה בשעה 13:11 - כלומר כארבעים דקות לאחר שניתנה החלטת בתיק י"ס. האב טען את שטען עת הגיש תלונה במשטרה כנגד האם מספר ימים קודם לכן וטען כך: תקופה ארוכה שקיים סכסוך בינו לבין אשתו. ביום 23/9/2020 שב לביתו מעבודתו בשעה 23:00 ובתו ל. אמרה לו שאמה הכתה אותה. לדבריו האם נוקשה ונוהגת באלימות כלפי הבנות. לדבריו כאשר ניסה להרגיע הקטינה האם התנפלה עליו וצעקה עליו לפני הילדה. הוא הוסיף כי היא מאיימת שתשבור לקטינה את העצמות וצעקה עליה. לדבריו החל להקליט כל השיחות בבית משום שהחל לחשוש מפני עלילת שווא כנגדו (ולא כדי להוכיח שהאם אלימה כלפי הקטינות....). כן טען האם דחפה את הקטינה נ. על הרצפה והיא נחבלה בגבה מארון נעליים. ביום 26/9/2020 הודיעה לו האם שהיא יוצאת מהבית והיא שבה רק ביום שני. היא החלה לצעוק עליו ולדרוש ממנו שיצא מהבית והוא סירב. לפיכך היא שבה ויצאה מהבית. לדבריו הבנות החלו להשתולל כי לא רוצות שייצא מהבית והן חוששות מפני אימן. בניסיון לקחת את הבנות, רדפה אחריהם האם ומנעה ממנו לרדת עמן במעלית וזרקה אחת הקטינות על הרצפה והוא לא רצה לתפוס את הקטינה כי חשש שהאם תגיש תלונה שהוא זה שפגע בה. את גם נ. האם דחפה וצעקה על האב שתנקום בו. לדבריו מצב זה קיים תקופה ארוכה. האב הוסיף כי האם מקבלת תרופות פסיכיאטריות נוגדות דיכאון והיא לוקחת אותן על שמה של אמה שיש לה מרשם וזה מה שמביא אותה ככל הנראה להתנהגות זו, היא כל הזמן אלימה, היא שוברת את הדלתות בבית, שוברת דברים ויש לה התפרצויות זעם בבית וגם נגד הבנות.

5.6. האב ובא כוחו "שכחו" לציין, כי כרבע שעה לפני הגשת הבקשה ניתנה החלטת בתיק י"ס. הסכסוך. הם לא ציינו כלל כי יש תיק קשור וכי מתנהל הליך יישוב סכסוך וכי עניין זמני שהות נדון על ידי מותב אחר. לדברי בא כוח האב בדיון היום, הוא היה בבית המשפט עת ניתנה החלטתו ואין לו אחריות או ידיעה כיצד והאם נעשית קשירת תיקים בבית המשפט. אין בידו לקבל טיעון זה ואני סבור שמדובר בהיתממות לשמה. על עורך דין חלה חובת אמון ומסירת דיווח מלא לבית המשפט. אם ב"כ האב מגיש בקשת צו ההגנה שמנותבת לגורם שיפוט אחר שלא מכיר את הליך יישוב הסכסוך וההחלטות שניתנו בו, לכל הפחות היה עליו לציין זאת. בוודאי שהיה עליו לציין העובדה שהוגשה בקשה סמוך לפני הגשת הבקשה וייתכן שיש כבר החלטה. אגב, עיון בנט המשפט מעלה, כי ההחלטה שניתנה על ידי בתיק י"ס נצפתה על ידי ב"כ האב או מי מטעם משרדו ביום 1/10/2020 שעה 14:02, כאשר פרוטוקול צו ההגנה נחתם בשעה 14:11. כלומר, גם תוך כדי הדיון יכול היה ב"כ המבקש להתעדכן עם משרדו בדבר ההחלטה ולעדכן את בית המשפט. ואם לא תוך כדי הדיון, בוודאי דקות לאחר סיומו, שכן התוצאה היא שניתנו 2 החלטות סותרות. אמנם כן, עיקר החטאת והאחריות הוא לפתחה של המזכירות שלא ביצעה קשירת תיקים והסבה תשומת לב הגורם השיפוט להחלטתו ותיק מקביל.

אך גם על המבקש צו הגנה ובא כוחו יש חובות כלפי בית המשפט, בייחוד כאשר מבוקש סעד קיצוני במעמד צד אחד בדמות הרחקת אם מהבית ומבנותיה הקטינות.

5.7. כך או אחרת ומשנקבע דיון ליום 7/10/2020 ולאור ההחלטות הסותרות ראיתי לנכון ליתן החלטה נוספת ביום 1/10/2020 שקובעת שיש צורך בהסמכת עו"ס לסדרי דין מערייית נ. כאשר רק אם היא תתרשם שאין מניעה לקיים קשר בין האם לבין הקטינות באופן לא מפוקח יבוטל צו ההגנה ותחול החלטתי בתיק י"ס ולהיפך ועד החלטה אחרת הצו שניתן בתיק שבכותרת יעמוד על כנו ללא שיתקיים קשר בין האם לבין הקטינות. בית המשפט ביקש עוד כי יימסר לו דיווח דחוף של העו"ס לסדרי דין וכן מינה לקטינות אפוט' לדין מטעם הלשכה לסיוע משפטי.

5.8. בינתיים נעצר האב ביום 5/10/2020 בעקבות תלונת האם כנגדו במשטרה, הקטינות הועברו לסבתו ולאחר חקירה הוא שוחרר למעצר בית בבית בא כוחו עד 9/10/2020 שעה 12:00 תוך שנאסר עליו להיות בקשר עם המתלוננת למשך 30 יום ועם הקטינות עד 9/10/2020 (ראו החלטה בתיק מ"י 5319-10-20 מיום 5/10/2020).

5.9. ביום 5/10/2020 בשעות אחר הצהריים העבירה העו"ס דיווח לבית המשפט ממנו עלה כדלהלן:

הבנות נמצאות עם הסבתא מצד האב לאחר שהאב נעצר והם מטופלות על ידיה כראוי. הבנות עברו ביום 5/10/2020 חקירה משעה 10:00 בבוקר עד שעה 12:30. לאחר סיום החקירה עו"ס לסדרי דין בקשה מהסבתא להגיע לפגישה במחלקה העו"ס לסדרי דין נכחה במפגש של האם עם שתי הבנות משעה 13:00 עד שעה 14:00. ע"פ התייעצות עם פקיד סעד לעניין חוק נוער לא ניתן להעביר את הבנות לידי אמן לפני קבלת תוצאות החקירה של הבנות. לא התאפשר לעו"ס לעניין חוק סדרי דין להכין עדכון כפי שהתבקש מאחר ויום העבודה מסתיים בשעה 14:00 ע"פ הנחיות העירייה. העו"ס מתכוון להכין את התסקיר באופן מפורט יותר מחר. בית המשפט מבהיר כי החשש של בית המשפט הוא מפני הסתה של הקטינות כנגד אמן על ידי משפחת האב, דבר שלא ניתן לו ביטוי בדיווח המידי של העו"ס. לכן הובהר כי נאסר על משפחות המוצא של הצדדים להסית הקטינות כנגד הוריהן ולדבר או לחשוף אותן לסכסוך. עוד קבעתי כי בשלב זה וכאשר גם בעבר טופלו והושגחו הקטינות על ידי מי מהורי הצדדים ולאור הסבר העו"ס, ימתין בית המשפט לתסקיר מפורט יותר שיוגש עד ליום 6/10/2020 שעה 14:00, והקטינות תשהנה אצל אמו של האב עד החלטה אחרת, כאשר מצופה שהקטינות תשהנה עם מי מההורים ולא מי הורי ההורים אלא אם כן נשקף סיכון מידי לשלומן כתוצאה מכך.

5.10. ביום 6/10/2020 הוגש דיווח העו"ס לסדרי דין על פני 2 עמודים ואלה עיקריו: מרכז הקשר מלא ולא ניתן להסדיר קשר בין האם לקטינות במסגרת מפוקחת זו בסד זמנים כה קצר מה גם

שיש צורך בפתיחת תיקף מילוי טפסים ופרוצדורות נוספות. לעו"ס לא היה מספיק זמן לבחון את הדברים הואיל ולשכת הרווחה סגורה בימי שבת וראשון ובשעה שהאב נעצר ביום 5/10/2020 לא ניתן היה לפגוש בו וללמוד ממנו את טענותיו ועמדתו. במצב דברים זה הגיעה הסבתא מצד האם עם הקטינות ללשכת הרווחה. הקטינות הראו קרבה לאם, חיבקו אותה והתגעגעו אליה, אך כעבור זמן קצר החלו להמטיר שאלות וטענות כלפיה כגון מדוע לא נשארה בבית המשותף מדוע הגישה תלונה כנגד האב וגרמה למעצרו. הקטינה ל. הוסיפה כי האב לא הכה אותה לאחרונה אלא בעבר ואילו היא האם שברה דלתות. האם ניסתה להרגיע את ל. ואמרה שלא התכוונה שאביה יעצר והזכירה לה כי השתדלה בעבר לשמור על הבית (כנראה הכוונה על שלום הבית). הבת ל., למרות שהאשימה את האם, הביעה רצון לעבור לגור עם האם. הבת נ. הייתה שקטה ופחות מעורבת בשיח. בסיכום הדברים קבעה העו"ס כי לא ניתן להעביר הקטינות לאמן עד שתתקבלנה חקירות הילדים והמליצה על מפגש בין האם לבין הקטינות למשך שעה במרכז הקשר והגשת תסקיר משלים לקראת 17/10/2020.

5.11 מיד עם קבלת התסקיר לתיק בית המשפט ניתנה החלטתי בה קבעתי כי על פניו לא מובן הקשר הלוגי של האמור בתסקיר: מצד אחד הקטינות נכרכות על אימן, מתגעגעות אליה ורוצות בקרבתה ואף לגור עמה ומצד שני ההמלצה היא למפגש של האם עמהן רק פעם בשבוע ועוד באופן מפוקח במרכז הקשר עד 17/10/2020. לפיכך הוריתי לעורכת התסקיר להתייבב לשיבת היום. עוד הובהר כי על האב להגיש בקשה לבית משפט השלום לאפשר לו להתייבב לדיון לאור התנאים המגבילים שהוטלו עליו.

5.12 הדיון היה קבוע היום לשעה 11:00 ורק בשעה 10:51 נקלטה הודעה ב"כ האב לפיה בקשתו לאפשר לו להתייבב לדיון נדחתה על ידי בית משפט השלום והוא מבקש לדחות מועד הדיון כדי שיתאפשר לו להתייבב אליו. בהודעה זו יכולתי לצפות רק במהלך הדיון לאחר שב"כ האב הסב תשומת לב להודעתו.

5.13 בפתח הדיון ביקשתי מאנשי המקצוע לומר את דברם והמלצותיהם ביחס להליך (עו"ס לחוק הנוער, עו"ס לסדרי דין ואפוט' לדיון). אגב דברים אלה הודעתי לב"כ האב שאני מתיר לשולחו להשתתף בדיון באמצעות הטלפון. עוד הובהר, כי מדובר בדיון חירום שלא ניתן לדחותו חרף אי התייבבות האב וכי אין בכוונת בית המשפט לקיים חקירות כלשהן של הצדדים בדיון זה. אציין כי במהלך כל הדיון, האם לא טענה, נחקרה או העידה ועל כן לא זכתה ליתרון דיוני כלשהו הגם שהאב לא היה נוכח פיסית בדיון. זאת ועוד, המעיין בפרוטוקול הדיון יגלה חיש מהר כיצד 60-70% מזמן הדיון הוקדש לשמיעת טענותיו של ב"כ האב.

5.14 **עמדת העו"ס לחוק הנוער:** העו"ס הסביר כי המשפחה אינה מוכרת לשירותי הרווחה אך מהיכרות של הימים האחרונים עולה כי רמת הקונפליקט במשפחה היא גבוהה ביותר ומשפיעה לרעה על הקטינות. עד כדי כך רב הנזק שנגרם להם שהעו"ס לחוק הנוער שוקל להכריז על

הקטינות נזקקות, לכנס ועדת תכנון טיפול ולשקול על דרכי טיפול מתאימות! באשר לחקירת הילדות מסר העו"ס כי רק סמוך לדין נתקבלו חקירות הבנות. לא עלה מדבריו כי צפויה להיות חקירה נוספת של הקטינות. לשאלת בית המשפט היכן על הקטינות לשהות עד התחלת הטיפול של גורמי הרווחה השיב העו"ס בהגינות ובמקצועיות:

"אני מתרשם כי מדובר בקטינות שחוו סכסוך אך אין להם בעיה לא עם האבא ולא עם האמא, יש לי מה להגיד על החקירה ואיך שנעשתה, הקטינות מבקשות להיות בקשר עם שני ההורים, בפגישה נראה כי היה טוב לקטינות במהלך המפגש, אין מניעה ובכפוף לליווי שישהו אצל האמא והאבא" (עמ' 5 שורות 9-13 לפרוטוקול).

5.15. **עמדת העו"ס לסדרי דין:** העו"ס הסבירה כי בתחילה יכולה הייתה להסכים עם הצעת בית המשפט להסדיר חלוקת זמני שהות של הבנות אצל ההורים לפי החלטת המקורית מיום 1/10/2020. אלא שלאור התלונה במשטרה (ההדדית) היא לא בטוחה האם האב אלים כלפי הקטינות וכלפי האם והאם אלימה כלפיהן. היא הסבירה כי במשך שנים חיות הקטינות (והוריהם) באווירה מאוד קשה והעו"ס לא יודעת איך הם שרדו עד עכשיו, מצופה ממנה כעו"ס לסדרי דין וברווחה, לתת מענה כל כך מהיר. היא התרשמה מהפגישה עם ההורים, שהבנות חיו במצב מאוד קשה. כן התרשמה כי הסבתות משני הצדדים מעורבות בחייהן, האבא עובד שעות מאוד ארוכות וחוזר בלילה, האמא גם עובדת שעות ארוכות יחסית ולכן סברה בשלב זה של הדיון כי יש להותיר הקטינות עם סבתן מצד האב עד אשר תהיה בטוחה העו"ס במוגנותן של הקטינות. עוד הסבירה כי המתינה לממצאי חקירת הילדות במשטרה וכעת לפי תוצאות החקירה ולפי המידע בחוק הנוער, **העו"ס לחוק הנוער יחליט אם אנחנו חוזרים להחלטה שהבנות יחלקו את זמני השהות בין האבא והאמא והתפקוד יהיה טוב, או שאנחנו צריכים להתערב ולקבוע תכנית טיפולית בוועדה לתכנון וטיפול להחזיר את הבנות להורים ולהתנות את זה בטיפול במעקב שלנו, מה שיחליט בית המשפט** (עמ' 5 שורות 28-30 לפרוטוקול). עוד היא התרשמה שיש בעיה עם הבת הבכורה ל. אשר נחוות כמוסתת כלפי האם ומאשימה אותה שבגללה אביה נעצר. כן מסרה שיש מידע נוסף שלא חשפה לפני בית המשפט. לאחר שמיעת יתר טענות הצדדים ודברי בית המשפט **העו"ס לסדרי דין הודיעה בתם הדיון (עמ' 9 שורה 1) כי כעת היא תומכת בחלוקת זמני שהות לאלתר בין הבנות לבין ההורים כפי שהוצע על ידי בית המשפט תוך שילוב הקטינות בטיפול.**

5.16. **עמדת האפוט' לדין:** לפי דיווחו ובעקבות מפגשיו עם הבנות הוא התרשם שהן רוצות להיות אצל שני ההורים ושתייהן שללו אלימות מצד ההורים כלפיהן. לשיטתו, רצף של קשר הורה-ילד חשוב מאוד, מנתקים אותו רק אם יש ראיות מאוד חזקות שישהנה אלימות חמורה ולא זה המקרה. הקטינות נחקרו במשטרה על ידי חוקרת ילדים ואין אינדיקציה למסוכנות הורית ולכן לאחר מחשבה מאוד עמוקה סבור הוא כי יש לחלק את זמני השהות. הדברים הצטרפו לדיווח בכתב שמסר האפוט' לדין לפני הדיון וממנו עולים דברים דומים והאפוט' לדין סמך ידיו והמליץ

לשוב לחלוקת זמני שהות שנקבעו בהחלטתי מיום 1/10/2020 קודם צו ההגנה. **האפוט' לדין** היה נחרץ יותר לענין ביצוע חלוקת זמני שהות לאלתר בניגוד לזהירות שנקטה בה העו"ס לסדרי דין. לדבריו אין כל סיבה להעדפה בשלב זה את הורי הורים על פני ההורים ואין כל אינדיקציה לפחד של הקטינות מאמן או למסוכנות כלפיהן.

5.17. **עמדת האם:** האם הודיעה כי היא לא מתכוונת לשוב בשלב זה לגור בדירת הצדדים אלא לגור בבית הוריה ב*** או בית אחותה ב*** והיא עותרת לקבלת הקטינות אליה לאלתר תוך שמסכימה לחלוקת זמני שהות, תוכנית טיפולית עריכת מבדקים פסיכולוגיים להורים ולקטינות וכל מהלך שיוציא הקטינות מאש הסכסוך.

5.18. **עמדת ב"כ האב:** כאמור בית המשפט ביקש לגייס את האב ובא כוחו למהלך מוסכם וטיפול תחת הכרעה שיפוטית כפויה. בית המשפט ערך הפסקה בדיון לשם קיום התייעצות בין האב לבין בא כוחו, אך לאחר ההפסקה שב ב"כ האב עם עמדה זוה ולפיה אין כל מקום לשנות מקום הימצאותן של הקטינות עד לסיום החקירה בעניין הואיל והאם מסוכנת לקטינות.

6. **תיק החקירה:** ביקשתי את תיק החקירה וחקירות הקטינות על ידי חוקרת ילדים ואלה הובאו לפניי סמוך לדיון. עיון בתיק החקירה מעלה כי האירועים האלימים שהאב מייחס לאם הם דחיפות של הקטינות אגב הסכסוך במעלית ביום 28/9/2020 והפלתן לרצפה, מקרה קודם לפני שבועיים שהאב שמע מהבת ל. שאמה ואחותה היכו אותה: האם בסטירות על ראשה והאחות שורטת אותה.

אמנם טרם התקבל דו"ח הערכת מהימנות חקירות הילדים על ידי חוקרת הילדים, ברם מעיון בתיק החקירה נראה על פניו, כי הסיכוי שהילדות תשובנה להיחקר קטנים ביותר, קלושים וכמעט אינם קיימים. מעבר לכך לא אוכל לפרט על תיק החקירה אך מנסיוני והשוואה למקרים אחרים, לא נראה כי מדובר בתלונות ברף החמור ביותר או בהאשמות של תקיפה מצד האם ברף אלים ובמקרה האחרון לכל היותר מדובר או נטען למאבק בין ההורים שהסלים והאם אחזה בכוח בבנותיה כדי למנוע מהן ללכת עם אביהם. מהחקירה עצמה לא עולה כי מדובר באם מתעללת סדרתית בבנותיה כמו שהאב מבקש לצייר אותה.

אציין כי מחקירת ההורים עולות טענות נוספות בדבר אלימות של האב כלפי האם לרבות בנוכחות הקטינות ועניינים נוספים שלא ניתן לציין בשלב זה, הגם שהאב נחקר עליהם והם לא פחות חמורים מהאירוע שהוא מייחס לאם.

7. לאחר שמיעת טענות ועמדות הצדדים כולם, עיון בדו"ח המטפלת הרגשית של הקטינות (שלא דיווחה על אלימות כלשהי כלפי הקטינות מצד ההורים), האפוט' לדין, העו"ס לחוק נוער ועו"ס לסדרי דין, התחזקתי מאוד בדעתי, כי ההחלטה המקורית מיום 1/10/2020 בדבר חלוקת זמני שהות היא המתאימה והנכונה עבור המשפחה, הצדדים והקטינות וכל מה שאירע לאחר מכן,

מיותר, מסלים, לא מסייע ומכשיל את האפשרות לקדם טובתן של הקטינות ומוגנותן ורווחתן.

8. בית המשפט בהחלט מצר על עמדת האב ועמדת בא כוחו (שנראה כי מעורב באופן אישי בסכסוך לאור עוצמת וחריפות הדברים והטענות כלפי בית המשפט ובשעה שהוא משמש כמפקח וכחלופת מעצר לאב). מדובר בעמדה כוחנית של האב שנועדה ככל הנראה "להרוויח זמן" נוסף של שהות הקטינות בבית הוריה האב ומניעת קשר בינו לבין האם. אין כל מסוכנות מצד האם לבנותיה ולא הייתה צריכה לבוא מטעם האב כל התנגדות להצעת בית המשפט. ההתנגדות שהובאה אינה עניינית והיא לא מקדמת את טובת הילדות. גם יותר קשה בנסיבות אלו של התנגדות למהלכים טיפוליים ומוסכמים לגייס את האב למטרת הצלת הקטינות מהקונפליקט ואני תקווה כי המסר מהחלטות בית המשפט הובן ויובן על ידו היטב.

9. לאור כל האמור לעיל מסקנת בית המשפט, כי אכן נחוץ במקרה הנוכחי צו הגנה. אך הצו המגן לא צריך להיות מהאם. הוא גם לא צריך להיות מהאב. נחוץ בנסיבות צו הגנה מהסכסוך ומהקונפליקט. הדרך הנכונה היא לנרמל את חיי הקטינות ולחבר אותן שוב עם הוריהן. לתת להן מקום להישמע אך להיזהר מלערבן שוב בסכסוך. להפריד את המגורים בין ההורים ולקבוע חלוקת זמני שהות ברורה. להפסיק לחשוף אותן לחקירות, עדויות והליכים שונים. להפסיק להעביר להם מסרים על המותר והאסור לספר, לא להאשים לפניהן את האב או האם. פשוט לתת להן לחיות את חייהן בשקט תוך מתן תמיכה טיפולית ורגשית מיידית. כפי שכתבתי בהחלטתי מיום 1/10/2020 בסעיף ט' להחלטה:

"תשומת לב ההורים - כי הילדות בוחנות התנהלותם. אם הוריהם לא יידעו לפתור מחלוקות בהסכמות, עלולות הקטינו לאמץ דרך התנהלות דומה בחייהן החברתיים. הדוגמא האישית וההורית מתחילה כעת!"

10. לאור כל האמור והמפורט בהחלטתי זו, אני דוחה את בקשת צו ההגנה של האב "בשם הקטינות" כנגד האם.

11. מאחר והחלטה זו ניתנת היה לייתור אילו רק היה ב"כ האב והאב מסכים למתווה שהוצע לא היה צורך להאריך וגם לקבוע ממצאים. עם זאת ולפנים משורת הדין, אסתפק בדברים אלה **בשלב זה** ואמנע מחיוב בהוצאות משפט בתקווה כי האב ישתף פעולה עם המהלכים הטיפוליים לטובת בנותיו.

12. ניתנות להלן הוראות לרבות קביעת חלוקת זמני שהות (עד מתן החלטה אחרת כדלהלן):

12.1. מיום א' שעה 09:00 עד יום ד' שעה 09:00 ישהו הקטינות יחדיו אצל האב.

12.2. מיום ד' שעה 09:00 עד יום א' שעה 09:00 ישהו הקטינות יחדיו אצל האם.

- 12.3. רשמתי לפניי כי בשלב זה אין בכוונת האם לשוב לגור בדירת הצדדים והיא רשאית להיות עם הקטינות בבית הוריה, בבית אחותה או בכל דירה אחרת באזור מגורי הקטינות.
- 12.4. כל הורה מחויב לוודא כי בימים שהקטינות שוהות עמו מתקיימת שיחת טלפון או וידאו בין לבין ההורה האחר, פעם ביום בין 16:00 - 17:00.
- 12.5. נאסר איסור מוחלט וגמור על ההורים ועל משפחות המוצא לערב את הקטינות, להקליט אותן, לחשוף אותן לסכסוך, להעביר להם מסרים מסיתים כנגד ההורה האחר או הורי הוריו או משפחת המוצא.
- 12.6. הורה שיפר את חלוקת זמני שהות האמורה יחויב לשלם לאוצר המדינה ₪ 2000 בגין כל הפרה.
- 12.7. אני מסמיך בזה עו"ס לסדרי דין מעיריית *** לוודא כי ההסדרים מתקיימים כסדרם ונותן לה סמכויות הכרעה מיידיות בכל מחלוקת שתעלה ברוח האמור בהחלטתי זו.
- 12.8. אני מורה לעו"ס לסדרי דין לערב לאלתר את ההורים והקטינות בטיפול המתאים למצבם ויכולתם.
- 12.9. מבוקש מלשכת הרווחה לכנס ועדת תכנון טיפול בתוך 60 יום מהיום ולשקול דרכי הטיפול שיש לנקוט ביחס לקטינות ולהורים.
- 12.10. אני ממנה בזה את מר *** כפסיכולוג מומחה מטעם בית המשפט שיגיש חוות דעת לעניין היכולות ההוריות של הצדדים, הקשיים ההוריים והאישיותיים ככל שיש, אבחון הבנות ומתן המלצות לעניין הסדרי שהות וקשר עם שני ההורים, המלצות טיפוליות לקטינות ולהוריהם וזאת בתוך 60 יום מהיום. שכר טרחת המומחה ישולם בחלקים שווים על ידי הצדדים והם יצרו עמו קשר לאלתר.
- 12.11. תסקיר משלים יוגש תוך 75 יום מהיום ובהתאם לכך יישקל המשך הטיפול בהליך.

13. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים, למומחה ולאפוט' לדין ולעו"ס לחוק הנוער ולסדרי דין.

14. המזכירות תסרוק ההחלטה גם בתיק י"ס.

הותר לפרסום.

ניתנה היום, י"ט תשרי תשפ"א, 07 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.